

10 MAART 2006

BESCHIKKING

10 MAART 2006

177 2006

De beslagrechter in de rechtbank van eerste aanleg te Mechelen,
achtste kamer, heeft de volgende beschikking gewezen.

A.R. 05/1008/A

Inzake

1. _____, zonder beroep,
2. _____, schilder,

beiden samenwonende te _____

Eisende partijen,
hebbende als raadsman Mr. _____, advocaat te
_____ er kantoorhoudende

Tegen

**STEDENBOUWKUNDIG INSPECTEUR VAN DE AFDELING
RUIMTELIJKE ORDENING, HUISVESTING EN MONUMENTEN
EN LANDSCHAPPEN VOOR DE PROVINCIE**
met kantoor gevestigd te 2018 Antwerpen, Copernicuslaan 1 b.9.

keuze van woonplaats doende op het kantoor van gerechtsdeurwaarder
net standplaats te _____

Verwerende partij,
hebbende als raadsman Mr. _____, advocaat te
_____ er kantoorhoudende

Rechtspleging

De geregistreerde akte van rechtsingang (art. 700 Ger. W.) bevindt zich in het
dossier van de rechtspleging, naast de overige stukken vermeld op de
inventaris ervan (art. 721 Ger. W.).
De dagvaarding (stuk 2 van het dossier van de rechtspleging) werd betekend
op 29 juli 2005 door het ambt van gerechtsdeurwaarder _____ loco
_____ waarvan het kantoor gevestigd is te _____

De betekening van de dagvaarding gebeurde in opdracht van de eisende partij aan de verwerende partij op de door deze partij gekozen woonplaats in het arrondissement

Er is keuze van woonplaats zoals reeds vermeld en zoals voorzien o.m. door de art. 111 B.W. en door de art. 39, 1389, 1°. 1392 en 1500 Ger.W.

Iedere partij die verschenen is, werd gehoord.

Van de conclusies en de overgelegde dossiers werd kennis genomen.

Aard van de vorderingen

De vordering van de eisende partij heeft hoofdzakelijk tot doel verzet te doen tegen het bevel tot betalen betekend op 16 april 2004, 17 september 2004, 17 februari 2005 en 13 juli 2005 in opvordering van verbeurde dwangsommen opgelegd bij vonnis van de correctionele rechtbank te Mechelen dd. 27 november 2002 naar aanleiding van een stedenbouwkundig misdrijf;

Bespreking

1.

Bij vonnis van de 11e Kamer van de Correctionele Rechtbank van Mechelen, zetelend in Stedenbouwwzaken, dd. 27 november 2002 werden eisende partijen veroordeeld als volgt:

- *beveelt op vordering van de gemachtigde ambtenaar (Stedenbouwkundig Inspecteur) of van het College van Burgemeester en Schepenen het herstel van de plaats, nader omschreven in de betichting, in haar oorspronkelijke staat door het slopen van het wederrechtelijk aangebouwde gedeelte en de wederrechtelijk verbouwde en tot garage en berging omgevormde ruimte (de vroegere stal), vermeld in de tenlastelegging;*
- *bepaalt de termijn van herstel op één jaar beginnend op de dag volgend op de dag waarop onderhavig vonnis in kracht van gewijsde is getreden;*
- *Zegt dat de herstelmaatregel wordt opgelegd onder verbeurte van een dwangsom van 75 EUR per kalenderdag vertraging in het voltooid herstel van de plaats in de vorige staat en dit vanaf de dag volgend op de laatste dag van de gestelde hersteltermijn.*

De inbreuk zoals vermeld in de betichting betreft verbouwingen aan een woonhuis te ..., namelijk het in stand houden van een wederrechtelijk aangebouwd woongedeelte (eetplaats en badkamer), verbouwingswerken aan de garagepoort en trap en deze in gebruik te nemen als garage en berging waarbij de uitbreiding van de woning de maximumnorm van 700 m³ overschreden heeft met name 1.244 m².

2.

Eisende partijen betwisten niet dat zij de opgelegde herstelmaatregelen niet uitgevoerd hebben, maar stellen dat zij bij beslissing van het College van Burgemeester en Schepenen van de gemeente dd. 18 augustus 2003 een regularisatie bekwamen.

Nadat op 8 maart 2002 een wijziging werd doorgevoerd aan het Decreet Ruimtelijke Ordening (wijziging art 145 bis §1,6° betreffende uitbreidingen van bestaande woningen gelegen buiten de geëigende bestemmingszone), werd door de eisende partijen een nieuw plan ingediend voor verbouwingen aan de woning. Na advies van de gemachtigde ambtenaar heeft het College van Burgemeester en Schepenen van de gemeente op 18 augustus 2003 een Stedebouwkundige vergunning afgeleverd, voor de gevraagde verbouwingen.

In het advies van de gemachtigd ambtenaar wordt gesteld:

"Ten overvloede wil ik erop wijzen dat de regularisatie de nu voorliggende plannen betreft en niet de huidige- wederrechtelijke - toestand, waarop een afbraakvonnis (met dwangsom) rust. Het is in dat verband dan ook aan te bevelen om, na uitvoering van de aanpassingswerken in het kader van deze regularisatie, de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur te contacteren."

Er is geen discussie dat noch de afbraak, noch de vergunde werken werden uitgevoerd.

De feitelijke toestand van de woning is nog identiek aan deze op datum van het in kracht van gewijsde gegane vonnis dat de afbraak beveelt onder verbeurte van een dwangsom.

3.

Eisende partij stelt dat daar waar de grondslag voor het opvorderen van de dwangsom het vonnis dd. 27 november 2002 van de rechtbank van Meehelen is, er een gebrek is aan actualiteit van deze titel, nu er ondertussen een wetswijziging en een hierop gebaseerde regularisatievergunning tussenkwam.

Hoewel eisende partij terecht opmerkt dat het afleveren van een regularisatievergunning na een tussengekomen wetswijziging de actualiteit aan de titel ontnemt, werd echter in casu geen regularisatievergunning afgeleverd voor de bestaande constructie.

Er werd enkel een vergunning afgeleverd voor het uitvoeren van bepaalde werken, waardoor de toestand zou worden geregulariseerd, doch uiteraard enkel mits het uitvoeren van deze werken. Nu deze, vergunde, werken niet werden uitgevoerd is er geen regularisatie en blijft de titel, het vonnis dd. 27 november 2002 van de rechtbank van Meehelen uitvoerbaar en actueel.

Verder is het zo dat de doorgevoerde wetswijziging in casu niet met zich brengt dat de "handeling wel wordt toegestaan": de opgetrokken constructie is ook na de wetswijziging, en zelfs na de toegestane vergunning nog steeds behept met de stedenbouwkundige inbreuk.

4.

Verwerende partij legt als bewijs van de ongewijzigde toestand van het gebouw het proces-verbaal van 2 juni 2004 voor, waarbij dit ter plaatse werd vastgesteld en dat aan eisende partij werd overgemaakt bij aangetekend schrijven dd. 5 september 2005.

Dit proces-verbaal dient uiteraard louter als bewijs van de toestand ter plaatse; Het is niet het opgestelde proces-verbaal dat de inbreuk die de dwangsom doet verbeuren doet ontstaan. De uitvoering is niet gebaseerd op het proces-verbaal maar op het vonnis dd. 27 november 2002.

Het is nogal evident dat indien op 2 juni 2004 wordt vastgesteld dat de toestand ongewijzigd is dit logisch gezien ook zo zal geweest zijn op 16 april 2004.

Het voorgelegde proces-verbaal geldt tot bewijs van het tegendeel geleverd wordt. (148,1^e lid in fine D.R.O.) Eisende partij betwist echter zelfs de vaststellingen genoteerd in het proces-verbaal niet.

Gelet op deze vaststellingen is het onderzoek van de overige argumentatie van partijen overbodig, daar ze niet tot een andere besluitvorming kan leiden.

Verwerende partij ging terecht over tot invordering van de verbeurde dwangsommen.

Tegenvordering

Zoals reeds aangegeven, is de tegenvordering gesteund op het tergend en roekeloos karakter van de vordering ingesteld door de eisende partij.

Een geding is tergend en roekeloos wanneer het ingeleid wordt met een onverantwoorde lichtzinnigheid.

Deze moet het gevolg zijn van een beoordelingsfout met betrekking tot de kansen op succes. De fout moet zo vanzelfsprekend zijn dat ze door een normaal voorzichtig en bedachtzaam persoon niet zou zijn begaan.

De vordering van de eisende partij op hoofdvordering, verwerende partij op tegenvordering, kan niet als tergend en roekeloos beschouwd worden. Derhalve is de tegenvordering ongegrond.

De ongegrondheid van de tegenvordering heeft een weerslag op de gerechtskosten.

Gelet op de beschikkingen van de artikelen 2, 9, 40, 41 der wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken en de wetten van 26 juni 2000 en 30 juni 2000 betreffende de invoering van de euro en de in uitvoering hiervan genomen KB's van 20 juli 2000;

OM DEZE REDENEN,

DE BESLAGRECHTER,

rechtdoende op tegenspraak, in eerste aanleg en zoals in kortgeding,

verklaart zich bevoegd om van de vorderingen kennis te nemen en verklaart ze toelaatbaar en ontvankelijk;

wijst de vordering van de eisende partij af als ongegrond;

wijst de tegenvordering af als ongegrond;

veroordeelt de eisende partij tot de kosten van het geding;

begroot de kosten van de verwerende partij op de dag van deze beschikking op 118,99 euro rechtsplegingsvergoeding.

Aldus gewezen in openbare terechtzitting, in het gerechtsgebouw te _____,
door _____; beslagrechter, in aanwezigheid van _____, griffier,
op vrijdag tien maart tweeduizend en zes.